

plurimū laborare: sed et in ea quicūq; fide-
liter versant: si nō ibi appetant supbiā et pe-
rituram elationē ociosamq; iactantiā: sed
verā fidē exhibeāt: quā possūt: q̄dū p̄nt:
quib⁹ possunt: ad quātum vident terrenā:
et ad quātū intelligūt speciē ciuitatis: non
eos sinit deus perire in babilonia. Pre-
destinavit em̄ eos ciues hierusalē: Intelli-
git captiuitatē eorū deus: et ostendit illis ali-
am ciuitatē cui vere debeāt suspirare: pro
qua debeant cuncta conari: ad quā cape-
scendā debeant ciues suos secū pegruios
quātum valuerint adhortari. Propterea
dicit dñs Iesus christus: Qui in modico
fidelis est: et in magno fidelis ē. Et rursum
dicit: Si in alieno fideles nō fuistis: vestī-
q; dabit vobis: Tamē carissimi attendite
flumina babilonis. Flumina babilonis
sunt oīa que hic amātur et trāseūt. Nescio
quis amauit (verbi gratia) agriculturā ip-
sam exercere: inde ditescere: ibi occupare
animū: inde percipere voluptatez: attendat
exitū: et videat illud qd̄ amauit nō esse fun-
damentū hierusalē: sed fluuiū babilonis.
Alius dixit: magna res militare: oēs agri-
cole formidant eos qui militant: obsequi-
tur eis: tremunt eos: si fuero agricola time-
bo militares: si fuero militaris timebor ab
agricola. Insane: in alium te babilonis
fluuiū precipitasti et turbulentiorē et rapaci-
orē: et cū tu timeri vis a minore: time maio-
rem potestātē: te ipse maior fieri pōt subito
qui te timet: nunq̄ aut̄ erit minor quē de-
bes timere. Aduocatū eē inq̄t magna res
est potētissima eloquētia in oībus habere
susceptos: pendētes ex lingua disertī p̄o-
mi sui: et ex eius ore sperātes: vel dāna: vel
lucra: vel mortem: vel vitā: vel p̄niciē: vel
salutē. Nescis quo te miseris. Alius et iste
fluui⁹ babilonis est: et qd̄ multū sonat stre-
pitus aque saxa p̄cutit. Attende qz fluit:
attende qz labitur: et si attendas: qz fluit et
labitur: caue qz trahit. Nauigare inq̄t ali⁹
et negociari magnū est: scire multas puin-
cias: lucra vndiq; capere: nō esse obnoxū
in ciuitate alicui potētī: sp̄ pegrinari: et di-
uersitate negotiorū nationū aim pasce: et
augmentis lucroz diuitē remeare. Fluui⁹
est et iste babilonis. Lucra tua qñ stabunt:
qñ p̄sumpturus: qñ secur⁹ eris ex his que
acquiris: Quāto eris ditior: tanto timidi-
or. Uno naufragio nudus eribis: et recte
te plangis in flumina babilonis: qz nolui-
sti sedere et flere super flumina babilonis.

Alij ergo ciues sacte hierusalē intelligētes
captiuitatē suā: attendūt humana vota: et
diuersas hoīm cupiditates hac atq; illac
rapiētes: trahentes: impellētes in mare: vi-
dent bec et nō se mittūt in flumina babilo-
nis: sed sedent super flumina babilonis:
et flent super flumina babilonis: vel illos
qui rapiunt: vel scip̄os qui i babilonia es-
se meruerūt: sedentes tñ hoc est humilitate
humilitati. Sup flumina q̄ babilonis illic se-
dim⁹ et fleum⁹: cū recordaremur syon. Sa-
ncta syō vbi totū stat et nihil fluit: Quis
nos in ista precipitauit: Quare dimisi⁹ cō-
ditorem tuū et societātē tuā? Ecce inter flu-
entia et labētia cōstituti: vix quisq; raptus
a flumine si tenere lignū potuerit euadet.
Humiliati ergo in captiuitate nostra sede-
amus super flumina babilonis: nō nos au-
deamus in illis fluminib⁹ precipitare: nec
nos audeamus in nostre captiuitatis ma-
lo atq; tristitia nos supbe erigē: s̄ sedeam⁹
et sic fleamus: sedeam⁹ sup flumina babilo-
nis: nō infra flumina babilonis: talis sit hu-
militas nostra: vt nos nō mergat. Sede su-
per flumina: noli i flumine: noli sub flumie:
sed tamē sede humilis: loquere nō quomō
in hierusalem. Ibi em̄ nō stabis: qz de ipsa
spe loquit̄ alius psalmus: et cantat dicens:
Stātes erāt pedes nostri in atrijs hierl̄m.
Ibi erigeris si te hic penitēdo et cōsūendo
humiliaueris. In atrijs ergo hierusalē stā-
tes erāt pedes nostri: sup flumina vō babilo-
nis sedimus et fleum⁹ cū recordaremur
syon. Inde oportet vt fleas recordādo sy-
on. Adulti em̄ flēt fletu babilonico: qz et
gaudent gaudio babilonis. Qui gaudet
lucris: et flet dānis: vtrūq; d̄ babilonia ē.
Flere debes: sed recordādo syon. Si recor-
dādo syon fles: et qd̄ tibi scdm̄ babiloniā
bñ est oportet vt fleas. Propterea dicitur
in quodā psalmo: Tribulationē et dolores
inueni: et nomē dñi inuocaui. Quid est qd̄
qd̄ dicit inueni? Nescio quā tribulationē:
quasi querēdā inuenit tanq̄ quesitā. Et cū
inuenisset quo lucro inuenit? Nomen dñi
inuocauit. Adultū interest vtrū inuenias
tribulationē: an inueniaris a tribulatione.
Dicit em̄ alio loco: Dolores inferni inue-
nerūt me. Quid est inuenerūt me dolores
inferni? Quid est tribulationē et dolore in-
ueni? Qñ te repente occupat tristitia per-
turbatis tibi rebus secularibus: quib⁹ ob-
lectabaris: et quibus delectabaris: qñ te re-
pentina ipsa inuenit tristitia: vñ te nō pu-

tabas posse fieri tristem accidit: et tristis efficeris: inuenit te dolor inferni. Te enim sursum putabas: ueritatem deorsum eras: et cum te dolor inferni inueniret ibi te inuenisti deorsum qui sursum putabas. Inuenisti enim te dolore affectum grauer tristitia alicuius mali: unde forte presumpseras non fore tristem: inuenit te dolor inferni. Cum autem bene est tibi arident omnia secularia: nullus tuorum obstat: nihil in uinea tua forte vel aruit: vel grandinatū est: vel sterile apparuit: non scuit cuppa tua: non abortiuus passum est pecus tuum: non ex honoratus es in aliqua dignitate: secundum seculi constitutus: Undique amici tui et uiuunt et seruant tibi amicitiam: clientes non desunt: filij obsequuntur: serui contremiscunt: pium concors: felix dicitur domus: ibi inuenis tribulationem si aliquid potes: ut inuenta tribulatione inuoces nomen domini. Peruersum aliquid uidetur docere sermo diuinus: flere in leticia: et in merore letari. Audi in merore letare: Gloria mur inquit in tribulationibus. Plentem autem in leticia: uide si inuenit tribulationem. Attendat quisque ipsam felicitatem suam qua exultauit anima eius: et tunc quodammodo gaudio et extulit se: et dixit: Felix sum. Attendat si non fluat illa felicitas: si potest certus esse de illa: quia manet in eternum. Si autem non est certus et uidet fluere uisum gaudet: fluuius babilonis est: sedeat super et fleat: Sedebit autem et plorabit: si recordatus fuerit syon. Pax illa quam uidebimus apud deum: Illa sancta equalitas angelorum: Illa uisio et spectaculum pulchrum. Ecce in babilonia puchra sunt que tenent: non teneant: non decipiant. Aliud est solacium captiuorum: aliud gaudium liberorum. Super flumina babilonis illic sedimus et fleuimus cum recordaremur syon. In salicibus in medio eius: suspendimus organa nostra. Habent organa sua ciues hierusalem: scripturas dei: precepta dei: promissa dei: meditationem quadam futuri seculi: sed cum agunt in medio babilonie: organa sua in salicibus eius suspendunt. Salices ligna sunt infructuosa: et hoc loco ita posita: ut non aliquid boni possit intelligi de salicibus: Alibi autem forsitan potest: modo ligna intelligi sterilia nascentia super flumina babilonis. Rigatur hec ligna de fluminibus babilonie: et nullum fructum ferunt. Sicut sunt homines cupidi: auari steriles in opere bono: ita ciues babilonie ut etiam ligna sunt illius regionis: ex istis vo-

luptatibus rerum transentium pascuntur tanquam irrigata a fluminibus babilonie. Querunt fructum et nusquam inuenies. Quia tales patimur: uersamur cum eis qui sunt in medio babilonis. Adultum enim interest inter medium babilonis: et exteriora babilonie. Sunt qui non sunt in medio eius: id est non tanta concupiscentia seculi et delectationibus obruitur. Qui uero ut apte dixerim et breuiter multum mali sunt: in medio babilonis sunt: et ligna sunt sterilia: tanquam salices babilonis. Quia illos uidemus: et tam steriles eos inuenimus: ut difficile nobis appareat in eis aliquid uisum possint dari ad fidem rectam: uel ad bona opera: uel ad spem futuri seculi: uel ad concupiscentiam liberationis a captiuitate mortalitatis: scripturas nouum quas eis dicamus: Sed quia nullum fructum in eis inuenimus: uisum incipiamus: auertimur ab ipsis faciemus: et dicimus: Adhuc isti non sapuerunt: non capiunt: quia quid illis dixerimus: sinistrum et aduersum habebunt. Ergo differendo circa eos scripturas: suspendimus organa nostra in salicibus: Non enim dignos habemus qui organa nostra portent. Non ergo eis organa nostra inserendo alligamus: sed differendo suspendimus. Salices enim sunt babilonie ligna infructuosa: pasta temporalibus voluptatibus: tanquam fluminibus babilonie. Et uidete si non hoc sequitur psalmus. In salicibus inquit in medio eius: suspendimus organa nostra. Quia illic interrogauerunt nos qui captiuos duxerunt nos: uerba canticorum. Et qui abduxerunt nos: hymnum. Subaudis in interrogauerunt nos. Uerba canticorum et hymnum interrogauerunt nos qui captiuos duxerunt nos. Qui nos duxerunt captiuos: fratres quos sensimus aliqui captiuatores nostros: Sensit quidem illa hierusalem babilonios: persas: chaldeos: et illarum gentium et regionum homines captiuatores suos: et hoc postea: non quia isti psalmi cantabant. Sed iam diximus caritati vestre: omnia que secundum litteram in illa ciuitate contingebant: figuras nostras fuisse. Et facile potest demonstrari captiuos nos esse. Non enim respiramus iam in auras illius libertatis: non enim fruimur puritate ueritatis: et illa sapientia que in seipsa manens in nouat omnia. Delectationibus temporalium rerum temptamur: et colluctamur quotidie cum suggestionibus illicitarum voluptatum: uix respiramus uel in oratione: et captiuos nos esse intelligimus: Sed qui nos captiuos duxerunt: Qui homines: Que gens: Quis rex:

Alia lra
t Quia
Alia lra
t cautio

Psalmus
... captiuos erant. Quis nos
... ergo et angeli eius ca
... nec ducerent nisi co
... duci sum? captiuos. Cap
... qui sunt ena
... illi uisio qui dele
... i hierico: qui laudant
... hic ille cultos qui de
... Samaritanus enim ca
... cui obiecti est a iuda
... Samaritanus: quia Samar
... uerum dicimus: quia Samar
... habes: et ille obiectus d
... uisum tenet: Ego inq
... habeo: non autem dicit: ego
... Samaritanus non cu
... Samaritanus? Si enim ille Samaritanus? t
... perimus. Samaritanus? t
... uulnerum derel
... sicut nostis collegit. S
... nonie ponitur qui no
... inuenerunt: iam q no
... conuentione: sic et captiuato
... qui captiuos
... diabolus et angeli eius: c
... dicitur: Et q nos interroga
... Quia ergo? Intel
... tales nos interrogant
... operat: intelligendos
... interrogare qui in eis operat. Et
... Et vos cum essetis mortui
... peccatis vestris cum uiuere
... seculi mundi huius: secundum p
... aera huius spiritus? qu
... in filijs dimittent: in qui
... conuersi sumus. Q
... de babilonia et capti
... ad hoc quid dicit: Quia
... nos? fugimus: et ne uiscam
... qui nobis ingerit psecutione
... nostram Apostolus
... dicitur in luctam quos
... quos non uidemus: et cum ip
... Non est nobis
... carnis et sanguinis: ne
... quos uidemus: a qu
... qui uobis imposi
... non est nobis inquit: colluct
... carnis et sanguinis: id est a
... sed aduersus principes
... mundi tenebrarum
... mundi: Elector mundi
... mundi: Elector mundi
... electores mundi: Elector
... electores mundi: Elector

Si redimimur: captiui eramus. Quis nos redemit: Christus. A quo nos redemit: A diabolo. Diabolus ergo et angeli eius captiuos nos duxerunt: nec ducerent nisi consentientes. Nos ducti sumus captiui: Captiuatores nostri dixi qui sint: Ipsi sunt etiam latrones vulnerantes illum viatorem qui descendit ab hierusalē in hiericho: quem sauciatus seminum reliquerunt. Hūc ille custos noster: id est samaritanus: Samaritanus enim custos interpretatur: cui obiectū est a iudeis: et dictū: Nōne verū dicimus: quod samaritanus et demoniū habes: et ille obiectoꝝ duorum vnū respuit et vnū tenuit: Ego inquit demoniū nō habeo: nō autē dixit: ego nō sū samaritanus. Si enim ille samaritanus nō custodierit: vtiq; perimus. Samaritanus ḡ transiens vidit sauciatus et vulneratus derelictus a latronibus: et sicut nostis collegit. Sicut enim aliqui latronū noīe ponuntur qui nobis plagas peccatoꝝ inflixerunt: iam p̄ nostre captiuitatis cōsentione: sic et captiuatores nostri ipsi dicuntur. Ipsi ergo qui captiuos duxerunt nos diabolus et angeli eius: quando nos duxerunt: Et q̄ nos interrogauerunt verba canticoy: Quid ergo? Intelligim⁹ quecūq;: quia cū tales nos interrogant in quibus diabolus operatur: intelligendus est ipse nos interrogare qui in eis operatur. Apostolus dicit: Et vos cū essetis mortui in delictis et peccatis vestris cū viueretis in illis scđm seculū mundi huius: scđm principem potestatis aeris huius: spirit⁹ qui tūc operabatur in filijs diffidentie: in quib⁹ et nos inquit aliqui cōuersati sumus. Ostendit se redemptū de babilonia et cepisse iā exire: sed tñ adhuc quid dicit: Quia cū hostibus nostri p̄figimus: et ne irascamur hominibus qui nobis ingerunt p̄secutiones: tulit intentionē nostram Apostolus ab odio hominum et direxit in luctam quorundam spirituum quos nō videmus: et cū ipsis configimus. Ait enim. Non est nobis colluctatio aduersus carnē et sanguinem: id est aduersus homines quos videtis: a quib⁹ mala videmini pati: qui vobis important p̄secutiones: nam pro ipsis orare precepti sumus. Nō est nobis inquit colluctatio aduersus carnē et sanguinē: id est aduersus homines: sed aduersus p̄ncipes et potestates: et rectores mundi tenebrarū harum. Quid dixit mūdi: Bilectoꝝ mūdi. Quos dixit dilectores mundi hos appellauit et tenebras: id est iniquos: sceleratos: infide-

les: peccatores: Quibus iam credentibus gratulatur hoc modo vt dicat: Fuistis enim aliquādo tenebre: nūc autē lux in domino. Ergo cōstituit nos luctam habere cū illis principibus: ipsi nos duxerunt captiuos. Quomō autē diabolus intravit in cor: Iude vt traderet dominū: nō autem intraret nisi ille locum daret: sic multi mali homines de media babilonia per desideria carnalia et illicita locum dando diabolo et angelis eius in cordib⁹ suis: vt in illis et de illis operetur: aliquādo interrogant nos et dicunt nobis: Exponite nobis rationē. Pagani pleriq; dicunt ista nobis: Exponite nobis rationē quare venit christus: et quid p̄ fuit christ⁹ generi humano: Nōne ex quo venit christus: peiora sunt in rebus humanis q̄ fuerunt antea: et feliciores tunc erant res humane q̄ modo: Dicant nobis christiani: quid boni attulit christus vnde feliciores putent res humanas quia venit christus: Videt enim si theatra et amphitheatra et circi starent incolumes: si nihil caderet de babilonia: si vbertas esset circūfluentium voluptatū hominib⁹ cantaturis et saltaturis ad turpia cantica: si libido scortantius et meretricantiū haberet quietem et securitatem: si nō timeret famē in domo sua qui clamat vt p̄thomini vescant: Si hec omnia sine labe: sine p̄turbatione aliqua fluerent: et esset securitas magna nugarū: felicia essent tempora: et magnā felicitatē reb⁹ humanis christus attulisset. Quia vero cedunt iniquitates: vt extirpata cupiditate plantetur caritas hierusalē: quia miscentur amaritudines vite temporali: vt eterna desideretur: quia erudiuntur in flagellis homines paternā accipientes disciplinā: ne iudiciam inueniāt sententiā: nihil boni attulit christus: et labores attulit christus: et incipit dicere homini: quāta bona facit christ⁹ et non accipit. Proponis enim illi eos qui faciunt quod mō audistis in euāgelio: vendunt omnia sua: et dāt pauperib⁹ vt habeāt thesaur⁹ in celis et sequantur dominū: dicis illis: ecce quod attulit christ⁹. Quia multi faciunt ista vt distribuāt res suas egenis: et fiunt pauperes: nō necessitate: sed volūtate sequētes deū: sperantes regnū celoy. Irrident isti quasi stultos talia inquirunt bona attulit christus: vt perdat homo res suas: et cū dat egenis remaneat egen⁹: Quid ergo facies: Bona christi non capis. Alius enim te impleuit qui aduersarius est christo:

cui dedisti locū in corde tuo. Priora tempora respicis: et quasi letiora tibi videntur fuisse tempora p̄stina: que sic erāt tanq̄ oliue p̄dentes in arboze ducentibus ventis quasi quadā libertate aure perfruētes: vago quodam desiderio suo: Tentum est: vt oliua mitteretur in torculari. Nō em̄ semp̄ p̄dere habebat in arboze: iam finis est anni: Nō sine causa iscribūt̄ psalmi quidā pro torcularib⁹: In arboze libertas: in torcularibus p̄ssura. Cum em̄ res humane cōterūt̄ et p̄mūt̄ur: attēdis quia crescit auaricia: attende quia crescit et p̄tinentia. Quare tam cecus es: vt amurcam fluētes per plateas videas: oleū in gemellaria nō videas: Et hoc sine causa. Qui male enī versantur: publice noti sūt. Qui aut̄ se cōuertunt ad deū: et a sordibus malarū cupiditatum purgāt̄ur occulti sūt: quia et in ipso vel ex ipso sūt torculari: amurca apte fluit: oleū occulte eliquatur. Acclamatis ad ista: et gaudet̄ ad ista: q̄ iā potest̄ sedē sup̄ flumina babilonis et flere. Illi aut̄ qui captiuos duxerūt nos q̄ intrāt in corda hominū et interrogant nos p̄ linguas eorum quos possidēt: et dicunt nobis: Cātate nobis v̄ba cāticorū: Reddite nobis rationē aduētus christi: et que est alia vita: nolo credere: doce me rationē quare mihi imperas vt credā: Respōdeo illi et dico: O homo: quomodo nō vis tibi imperem vt credas? Plen⁹ es malis cupiditatis. Si bona dicam illa hierusalē: nō ea capis: oportet vt exinantiar̄ quo plenus es: vt possis impleri quo inanis es. Ergo noli facile huic aliquid dicere: lignū est salicis: lignū est sterile: Noli p̄cutere organū vt sonet: suspēde poti⁹. Sed ille dicitur est: Dic mihi: canta mihi: redde mihi rationē: Nō vis iquit vt dicas: nō bono animo audis: nō sic pulsas: vt tibi dignū sit aperiri. Ille te impleuit qui me captiuū duxit: ipse me iterrogat de te: Astutus est: dolose querit: nō querit qd̄ discat: sed qd̄ rep̄hēdat. Ergo ego non dicā: suspēdam organū meū. Sed qd̄ dicitur est adhuc: Cātate nobis verba cāticorū: cātate nobis hymnū: Cantate nobis de canticis syon. Quid respōdemus: Babilonia te portat: babilonia te cōtinet: babilonia te nutrit: babilonia de te loquit̄: Nō nosti capē: nisi qd̄ fulget ad tēpus: eterna meditari ignoras: nō capis qd̄ interrogas. Quomō cātābim⁹ canticū domini: in terra aliena? Ue

re fratres sic est. Incipite velle p̄dicare veritate quātulācūq̄ nosit: et videte q̄ necesse sit: vt tales patiamini irrisores et exactores vitatis: plenos falsitat̄. Respōdete illis exigētib⁹ a vobis que capere nō p̄nt: et dicite ex fiducia sancti cantici vestri: Quomō cātābimus canticū dñi in terra aliena? Sed vide quō verser̄ inf̄ eos o popule dei: o corpus christi: o generosa peregrinatio: nō es hinc: aliūde es: ne cū illi qui tibi dicūt: Cātate nobis verba cāticorū: dicite nobis hymnū: cātate nobis de canticis syon: quasi amāt̄ur a te: et affectas amicitias eorū: et times talib⁹ displicere: incipiat te delectari babilonia: et obliuiscar̄ hierusalē. Hoc ḡ timēs vide qd̄ subijciat: vide qd̄ sequatur. Passus est em̄ homo iste qui cātābat: et ipse homo nos sum⁹ si volumus: passus est vndiq̄ talia interrogātes et adulatione blādiētes: mordaciter rep̄hēdētes: falso laudātes: qd̄ nō capiūt exigētes: quo et pleni sunt fundere nolētes: et inter turbas taliū tanq̄ picilitates: erexit animū ad recordationē syon: et p̄strinxit se talis aia iuratione quadā et ait: Si oblit⁹ fuero tui hierusalē: Inter verba captiuatū: inter verba dolosorū: inter verba male iterrogantiū: querētū et discere nolētū: Ecce inde erat ciuis ille qui dñm̄ interrogauit: Nā agister bone: qd̄ faciā vt vitā eternā cōsequar̄: Nōne de vita eterna q̄rēs q̄si de canticis syon interrogauit? Serua mādata ait illi dñs: Et ille d̄ fastu cū audisset r̄ndit: Nā oīa hec inquit impleui a iuuetute mea. Et dñs dixit illi qd̄ dā de canticis syon: et nouerat qd̄ nō capet: sed exēplū dedit nob̄ quō multi querūt: q̄si p̄siliū ad vitā eternā: et tā diu nos laudāt q̄ diu respōdeam⁹ qd̄ querūt. Bedit de illo documentū tanq̄ nobis dicitur aliqui talib⁹ hoibus: quō cantābimus canticū dñi in terra aliena: Ecce ait: Vis esse p̄fect⁹: vade vende oīa que habes et da pauperib⁹: et habebis thesaurū in celo: et veni sequere me: vt discat multa cātica de canticis syon p̄us impedimēta reijciat expedit⁹ ambulet: ne villo onere p̄grauet: et discat aliqd̄ de canticis syon. Ille aut̄ p̄stratus abcessit. Bicam⁹ post illū: quō cātābimus canticū dñi in terra aliena: Et ille quidē discessit: spem aut̄ diuitibus dñs dedit. Nā p̄strati discipuli dixerūt: Quis nāz p̄t salu⁹ fieri: Et respōdit eis. Qd̄ hoibus impossibile est: facile est deo. Habēt em̄ et diuites quēdā modū suū: et acceperūt canti-

Psalmus
 ... de d̄ dicitur dicit: ipse
 ... secū nō sup̄be sapere:
 ... incerto diuitum: sed in eo
 ... omnia abundant ad
 ... quod debet agere
 ... suspēdit. Quos sūt in
 ... tribuāt: cōmunicent:
 ... fructū bonū in futurū
 ... vera vitā. Hoc cāticū
 ... accēptū: p̄mo non
 ... diuitie: et quos
 ... extollit em̄ diuitie: et quos
 ... illa extollit. Quid ergo
 ... nō sup̄be sapere. Ad
 ... ante oīa nō sup̄be sapere. Ad
 ... hoc cauet̄ in diuitibus: cau
 ... em̄ malū est
 ... diuitie incaute: bō
 ... est qd̄ deus cōdi
 ... reūm: quos
 ... ad creaturā. Hoc ergo
 ... sup̄ flumina b
 ... illi dicit̄ ē: Nō
 ... sedeat neq̄ speret in
 ... Ergo sup̄ flumina babil
 ... in incerto d
 ... a flumine babilonis.
 ... se et nō superuenit et
 ... incerto diuitariū: sed et si
 ... eterne hierusalē recorda
 ... ad syon erogat. Ecce h
 ... diuites acceperūt: car
 ... organū: nō v
 ... hominē dicentē sibi
 ... ager: Perdit res tuas tan
 ... filijs tuis. Cū vide
 ... et intellexerit lignū esse salu
 ... quare ager: quid ager
 ... organū in salicibus babilon
 ... aut̄ cātate: nō cessent: o
 ... em̄ perdit qd̄ erogat. S
 ... et tantum est: christo cōme
 ... cāticū diuitum
 ... audite et cāticū pauperū
 ... hōib⁹ loq̄ur. Nihil intulim⁹
 ... nec auferre aliqd̄ poss
 ... regimēti habentes hie
 ... simus. Nam qui voluit diuites h
 ... in temetip̄s: et desideria n
 ... et notiaque nequeunt hominē
 ... et perditione. Hoc sunt flum
 ... Redit em̄ omniū m
 ... quam quidā appetentes
 ... a fide: et miserunt se de
 ... Ergo contraria sunt ista ca
 ... contraria. Videte quid diu

est de syon: canticū de q̄ Aplius dicit: Pre-
 cipe diuitib⁹ hui⁹ seculi nō supbe sapere:
 ne. 3 sperare in incerto diuitiarū: sed in deo
 viuo qui p̄stat nobis omnia abundantē ad
 fruendū. Adiungēs quid debeāt agere: iā
 tangit organa: nō suspēdit. Diuites sint in
 opibus bonis: facile tribuāt: cōmunicent:
 thesaurizent sibi frumētū bonū in futuruz:
 vt apphēdāt verā vitā. Hoc canticū de
 cāticis syon diuites acceperūt: primo non
 supbe sapere. Extollūt em̄ diuitie: ⁊ quos
 extollūt: flumina illa extollūt. Quid ergo
 his p̄cipitur: Ante oīa nō supbe sape. Qd̄
 faciūt diuitie: hoc caueāt in diuitijs: caue-
 ant in diuitijs supbiā. Ip̄m em̄ malum est
 qd̄ importāt maxime diuitie incautis hōi-
 bus. Nō em̄ aurū malū est qd̄ deus cōdi-
 dit: sed malus ē homo auar⁹ relinqūēs cre-
 atorē ⁊ cōuersus ad creaturā. Hoc ergo si
 bi p̄caueat ne sit supbus: ⁊ sup flumina ba-
 bylonis sedeat. Hoc ergo illi dictū ē: Nō
 supbe sapere. Ergo sedeat neq̄ speret i in-
 certo diuitiarū. Ergo sup flumina babylo-
 nis sedeat. Si em̄ sperauerit in incerto di-
 uitarū: trahitur a flumine babylonis. Si
 vero humiliauerit se ⁊ nō superberit ⁊ nō
 sperauerit in incerto diuitiarū: sedet ⁊ sup
 flumī: suspirat eterne hierusalē recordat⁹
 syō: ⁊ vt pueniat ad syon erogat. Ecce ha-
 bes canticū qd̄ diuites acceperūt de canti-
 cis syon: Operētur: tāgant organū: nō va-
 cent: Lū inuenerint hominē dicentē sibi:
 quid est qd̄ agis: Perdis res tuas tanta
 erogādo: thesauriza filijs tuis. Lū viderit
 nō capere: ⁊ intellexerint lignū esse salicē:
 nō facile dicant quare agāt: ⁊ quid agant:
 suspendāt organa in salicibus babylonie.
 Preter salices autē cātent: nō cessent: ope-
 rentur. Nō em̄ perdūt qd̄ erogant. Seruo
 cōmendant ⁊ tutum est: christo cōmendāt
 ⁊ perit: Audistis canticum diuitum de cā-
 ticis syon: audite ⁊ canticū pauperū. Idē
 Apostolus loq̄tur. Nihil intulim⁹ in hūc
 mundum: sed nec auferre aliqd̄ possum⁹:
 Tectum ⁊ tegumentū habentes his contē-
 ti simus. Nam qui volunt diuites fieri: in-
 cidunt in temptationez: ⁊ desideria multa
 stulta ⁊ noxia: que mergunt hominē in in-
 teritū ⁊ perditionez. Hec sunt flumina ba-
 bylonis. Radix est enim omniū maloz
 auaricia: quam quidā appetentes naufra-
 gauerunt a fide: ⁊ inseruerunt se dolorib⁹
 multis. Ergo contraria sunt ista canticaz:
 Nō sunt cōtraria. Videte quid diuitibus

dictū sit: Nō supbe sapere: neq̄ sperare in
 incerto diuitiarū: bona operari: tribuere:
 thesaurizare sibi sūdamētū bonū in futuruz.
 Paupibus autē quid dictū est: Qui volūt
 diuites fieri: incidūt in temptationē. Non
 dixit q̄ diuites sūt: sed qui volūt diuites fi-
 eri. Nā si iam diuites essent: alterū canticū
 audirent. Diues audit vt eroget: pauper
 autē audit ne desideret. S; cū inf tales ver-
 samini qui nō capiūt canticū syon: suspen-
 dite: vt dixi: organa i salicib⁹ in medio ei⁹:
 differte q̄ dicturi estis. Incipiūt esse ligna
 fructuosa: mutātur arbores: ⁊ habebūt fru-
 ctū bonū: ibi iā lz nob̄ cātare in aures audi-
 entū. Sed cū inter istos obstrepētes male
 interrogantes: veritati resistentes: ver sami-
 ni: obstringite vos: nō eis velle placere ne
 obliuiscamini hierusalem: ⁊ dicat vna ani-
 ma vestra facta vna ex multis pace christi:
 dicat ipsa captiua hierusalem hic agens in
 terra. Si oblitus fuero tui hierusalē: Ob-
 liuiscatur me dextera mea. Elebeme-
 ter se p̄strinxit fratres mei: obliuiscatur me
 dextera mea: atrociter se obligauit. Berte-
 ra nostra est vita eterna: sinistra nostra est
 vita tēporalis. Quicquid facis p̄pter vitā
 eternā: dextera opatur. Si caritati vite eter-
 ne in operibus tuis miscueris concupiscē-
 tiā vite tēporalis: aut laudis humane: aut ali-
 cuius cōmodi secularis: cognouit sinistra
 tua qd̄ faciat dextera tua. Et nosti esse in p̄-
 cepto euāgelij: nesciat sinistra tua quid fa-
 ciat dextera tua. Si oblitus ergo inquit fu-
 ero tui hierusalem: obliuiscatur me dextera
 mea. Et vere sic contigit. Preuēciat nō
 optauit. Talibus qui obliuiscuntur hieru-
 salem hoc cōtingit quod dixit: Obliuiscat
 illos dextera eozū. Vita em̄ eterna manet
 in se: illi remanēt in delectatione tēporali:
 ⁊ faciunt sibi dexteruz quod sinistrum est.
 Intendite ad ista fratres p̄pter dexterā in-
 sinuem hoc vobis: quātum dominus p̄do-
 nat ad salutez omniū. Adeministl fortasse
 hinc me aliqui tractasse d̄ quibusdā qui qd̄
 sinistrum est faciunt dextrū: id est qui tē-
 poralia bona plus habent ⁊ in istis beati-
 tudinē ponūt: ignorantes que sit vera feli-
 citas vera dextera: Hos septura filios ali-
 enos dicit: tanq̄ non ciues hierusalem: sed
 babylonie. Bicit em̄ quodā loco psalm⁹:
 Domine libera me de manu filiorū alieno-
 rum: quorum os locutū est vanitatem: dex-
 tera eozū dextera iniquitatis. Sequitur
 em̄ ⁊ dicit. Quorum filij sicut nouelle cō-

Alia fra.
 ⁊ obliuiscit def.

